

— Mindretallet lægger altsaa særlig Vægt paa, at Lagtinget enstemmigt har sluttet sig til Forslaget, og mener, at der deri ligger tilstrækkelig Betyggelse for, at Forslaget, som det ligger paa Tingets Bord, passer for Forholdene i Kommunen. Mindretallet stiller derfor kun en ganske ubetydelig Redaktionsændring til § 20 om at rette et urigtigt Udtryk, der er indløbet i Forslaget, idet man i øvrigt anbefaler dette til uforandret Vedtagelse.

Dette er de Bemærkninger, jeg havde at gøre til de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte, saa vidt jeg forstod ham, paa Flertallets Vegne. Men hvis jeg ikke forstod ham fejl, fremsatte han ogsaa nogle Bemærkninger for egen Regning. Jeg tror, han udtalte, at hans personlige Opfattelse var, at Lagtingets Afstemning i 1902 var dikteret af separatistiske Tendenser. Han mindede om, at jeg ved 1ste Behandling havde benægtet, at det var mig bekendt, at der fandtes saadanne Tendenser paa Færøerne, men han mente desuagtet, at der senere var fremkommet adskilligt, der talte for, at der virkelig var saadanne til Stede. Uagtet det ligger uden for Sagen, antager jeg, at den højtærede Formand vil give mig Tilladelse til at svare paa disse Bemærkninger, for en Del ere de allerede besvarede ved, hvad jeg har sagt. Jeg tror ikke, at der egentlig kan rettes nogen Bebrejdelse mod Lagtinget, fordi det efter sin Pligt svarer paa Regeringens Spørgsmaal til det. Det er ikke Lagtinget, men Regeringen, der har taget Initiativet til Forandringer i Lagtingets Forslag af 1901. Regeringen har spurgt, om Lagtinget vilde billige et saadant Forslag, og det har, som det var dets Pligt, svaret efter sin Overbevisning. Jeg kan saaledes ikke se, at der paa nogen Maade kan rettes nogen Bebrejdelse i Anledning af Lagtingets Holdning, og at denne kan antages at være dikteret af Tendens enten i den ene eller den anden Retning. Men da det ærede Medlem paa ny har fremdraget det Spørgsmaal, han berørte ved 1ste Behandling, skal jeg med Formandens Tilladelse gerne sige et Par Ord derom. Da jeg ved 1ste Behandling benægtede, at det er mig bekendt, at der findes separatistiske Tendenser paa Færøerne, forstod jeg ved separatistiske Tendenser saadanne, som gik i Retning af at udskille en Landsdel fra det øvrige Rige. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, at dereksisterede den Slags Tendenser paa Færøerne, og det var det, jeg bestemt benægtede, det er mig ikke

bekendt, at der findes noget, der kan tydes i den Retning. Men siden det ærede Medlem har fremdraget Spørgsmaalet paa ny og særlig har sagt, at der senere er fremkommet noget, som kan tale for Rigtigheden af, hvad han anførte ved 1ste Behandling, maa jeg maaske tillige tillade mig kort at berøre dette. Ved dette senere fremkomne antager jeg, den ærede Ordfører tænker paa forskelligt, der er fremkommet i Pressen. Herom skal jeg sige, at meget af, hvad der saaledes er fremkommet, er for mig utiltalende. Jeg antager særlig, det er et bestemt Faktum, den ærede Ordfører tænker paa, en bestemt Udtalelse, der er fremdragen i et Blad. Om denne Udtalelse vil jeg sige, at det forekommer mig utilbørligt, at den Slags Udtalelser komme frem, og jeg kan ikke noksom tage Afstand derfra og dadle den, men derfra er der et stort Spring til at sige, at en saadan Udtalelse er et Bevis paa Separatisme, paa Tendenser til at adskille en Landsdel fra det øvrige Land, paa nogen Maade at stille den i statsretlig Henseende selvstændigt eller skille den ud. Hertil mener jeg, at den ærede Ordfører er uberettiget, og jeg vil derfor paa ny benægte, at der er mig noget bekendt om, at den Slags Tendenser ere til Stede. Jeg haaber, at den ærede Ordfører, hvis han vil fastholde sin Ytring, vil fremføre noget, der beviser Rigtigheden deraf. Det gør mig ondt, at jeg har været nødt til at komme ind paa dette Spørgsmaal, der ligger uden for Sagen, men jeg har været nødt til at svare paa den Udtalelse, der kom fra den ærede Ordfører.

Jeg skal altsaa blot paa Mindretallets Vegne anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse med den lille Ændring til § 20.

Justitsministeren (Alberti): Der er et Punkt i denne Sag, som baade Flertallet og Mindretallet synes at være ganske enige om, nemlig, at de nuværende Regler for Thorshavns kommunale Styrelse ere forældede og bør ombyttes med andre. Men dermed hører jo ogsaa i Øjeblikket Enigheden op, idet det ærede Flertal er imod at tage Spørgsmaalet op til en selvstændig Overvejelse og Drøftelse, men vil nøjes med at indføre for Thorshavn Regler, der af den ærede Ordfører angives at stemme med eller dog i det væsentlige stemme med de Regler, der gælde for de danske Købstæder. Det forekommer nu mig ganske utvivlsomt, at er man først enig om, at der bør indføres ny Regler for